

TO 'DILLER' I KRISTENHETEN:
Å BE FOR SYKE, OG Å BE MED
FOLK TIL FRELSE.
JAN LILLEBY

I hele min tid som en troende kristen har jeg sett og hørt hvordan det i kristenheten har utviklet seg til minst to markante 'Diller' – den ene er dette med å 'Be for syke til helbredelse', og det andre 'Å be med folk til frelse'.

Ingen av disse to magiske formlene er basert på Bibelens ord. For Bibelen viser med all tydelig overbevisning at vi mennesker ikke er i stand til verken å be folk fri fra sykdommer, eller å be dem inn i frelsen.

Det hele er bare et opparbeidet og falsk 'munnhell' – antakelig oppkommet fra diverse ubetenkte predikanter, over mange desennier.

Jeg vet ikke hvor mange kristne møter – etter prekenene – da syke ble invitert fram til forbønn, som jeg overvar. Det er mange. Ingen har blitt helbredet de gangene jeg har vært til stede. Og heller har jeg ikke hørt eller sett andre bli helbredet. Det er ikke forbudt ved lov å be for syke mennesker. Men denne virksomheten er nok dessverre basert på en ganske mangelfull oppfatning av Bibelens lære om slikt.

APOSTELGJERNINGENE SOM FASIT

Siden jeg har nevnt bønn for syke først, så ser vi litt på det.

Da tar jeg fatt med én gang og sier rett fram: Det finnes ingen bønn for syke i hele Apostelgjerningenes historikk! Gullmedalje til den som kan finne bare ett eneste tilfelle der én eller fler av apostlene 'Ber for syke'!

NB: Vi har historien om Paulus på Malta, da han helbredet de syke der – Apg. 28, 8-9...da han først ba for Publius' syke far, deretter la hendene på ham og helbredet ham:

«Nettopp da lå far til Publius meget syk av feber og dysenteri. Paulus gikk da inn til ham og ba og la hendene på ham og helbredet ham.

⁹ *Da dette var skjedd, kom også andre der på øya som var syke, og ble helbredet.»*

Dette er eneste gang en apostel rapporteres å ha bedt for en syk. Men da må jeg si: Vi kan aldri la et unntak gjøres om til en 'ny normal'! Slik også den andre veien, da Peters skygge (Apg. 5) virket helbredelse for de syke i Jerusalem. Dette ble aldri en 'ny normal', men forble et unntak. Dermed står det fast, at 'bønn for syke' ikke var noe som apostlene gjorde i tjenesten – det skjedde bare som et unntak, og attpåtil i en meget spesiell situasjon, for

Paulus og flere hundre andre var skipbrudne på Malta og i nød og trengsel på grunn av dette.□□ Paulus arrangerte ikke noe møte og annonserte: 'Kom til møte i kveld, for der skal det være bønn for syke'.

At apostlene□□ *helbredet syke*□□ og befridde demon-besatte mennesker er hevet over enhver tvil. Denne bibeldelen er fylt med detaljer om hva Gud utførte gjennom apostlenes tjeneste i den tiden, år 28 – 62 e. Kr.

Men det sies intet om at□□ *de ba*□□ for de syke, unntatt dette jeg nevnte med Paulus på Malta.□□

De fulgte Jesu befaling til dem, og Jesus sa ikke til dem at de skulle 'be for syke'.

Markus 16, 17-18, □□ (Norsk Bibels nett versjon) -

«Og disse tegnene skal følge dem som tror: I mitt navn skal de drive ut onde ånder. De skal tale med nye tungemål.

18 *De skal ta slanger i hendene, og om de drikker dødelig gift, skal det ikke skade dem.□□ **På syke skal de legge sine hender, og de skal bli helbredet.***»

Jeg har understreket siste del av vers 18, der vi ser at Jesus ba dem□□ om□□ å LEGGE HENDENE PÅ DE SYKE...for at de i hht. Jesu løfte skulle bli helbredet.

De som påstår i vår tid at de 'Ber for syke' – vil nok kanskje protestere mot meg og si:□□ *Jammen, vi legger jo også hender på dem når vi ber! ??*

Da kan jeg bare svare at vi finner i Apostelgjerningene at de la hendene på□□ dem□□ (i normale tilfeller) – men vi finner ikke et eneste ord fra Lukas, han som skrev historien, om at de□□ *ba for dem*□□ om helbredelse. Som om bønn skulle kunne gi helbredelse.

Jesus helt klart ga dem oppdraget, dette at de skulle bruke håndspålegging.

Ser vi i Apg. 3, 1-8, finner vi Peter idet han helbreder en som var født lam:

«Peter og Johannes gikk sammen opp til templet ved bønnens time, som var den niende.

2 Og en mann som hadde vært lam fra mors liv av, ble båret dit. Hver dag la de ham ved den tempeldøren som kalles Den fagre, for at han skulle be dem som gikk inn i templet, om almisse.

3 Da han så Peter og Johannes på vei inn i templet, ba han om en almisse.

4 Peter så fast på ham sammen med Johannes og sa: Se på oss!

5 Han så da oppmerksomt på dem i håp om å få noe av dem.

6 Men Peter sa: **Sølv og gull eier jeg ikke, men det jeg har,**

det gir jeg deg. I Jesu Kristi, nasareerens navn - stå opp og gå!

7 Og han grep hans høyre hånd og reiste ham opp. Straks kom det styrke i hans føtter og ankler,

8 og han sprang opp og sto og gikk omkring. Og han fulgte dem inn i templet, hvor han gikk omkring og sprang og lovpriste Gud».

Jeg har gitt fremhevet tekst i vers 6 og 7. Kan noen se om eventuelt Peter her ba for den syke? Peter kan ikke. Han gav den syke hva han hadde (sier Peter) – og så grep han den lamme i hånden og dro ham opp. I samme øyeblikk ble mannen komplett helbredet og spratt opp! Uten at noen bad for ham til helbredelse.

I Apg. 5, 12-16 går Gud enda lenger i å helbrede syke: Han lar Peters skygge bli brukt med helbredende kraft...

«12 Det skjedde mange tegn og under blant folket ved apostlenes hender. Med ett sinn pleide de alle å samles i Salomos søylegang.

13 Av de andre våget ingen å holde seg nær til dem, men folket hadde mange lovord å si om dem.

14 Stadig flere som trodde på Herren, ble lagt til menigheten, en mengde både av menn og kvinner.

15 Folk bar til og med de syke ut på gatene, og la dem på tepper og bårer, for at iallfall skyggen av Peter kunne falle på dem når han gikk forbi.

16 Også fra byene rundt Jerusalem kom det mengder av folk som førte med seg syke og slike som var plaget av urene ånder. Og alle ble helbredet.»

Peter trengte her ikke engang å legge hendene på noen. Det var alt for tett med folk som var syke, og de lå på bårer langs den smale veien opp til tempelet. Så for å spare både de syke og Peter, så lot Gud helbredelser skje slik. Men fremdeles finner vi ikke at noen av apostlene ba for de syke og fikk dem helbredet ved bønner som sådan.

En eneste gang kan vi finne en form for bønn, der også eventuelle syke var medregnet, og det ser vi i Apg. 4, 29-31 der de er i felles bønn etter reprimanden fra Sanhedrin på grunn av helbredelsen av den lamme i kapittel 3:

«Og nå, Herre! Hold øye med deres trusler, og gi dine tjenere å tale ditt ord med all frimodighet,

30 idet du rekker din hånd ut så helbredelse og tegn og under skjer ved din hellige tjener Jesu navn.

31 Og da de hadde bedt, skalv stedet der de var samlet. Og de ble alle fylt med Den Hellige Ånd, og de talte Guds ord med frimodighet.»

Jeg har fremhevet i vers 30...der de ses å være i felles bønn, menigheten og apostlene, og de ber Gud om å fortsette å virke helbredelser blant annet. Men alle skjønner vi vel at dette ikke er samme som vår tids feilaktige drømmere av noen evangelister, som ber for syke til helbredelse?

Les selv igjennom resten av Apostelgjerningenes historikk. Du vil slettes ikke finne noen enkelt-apostel eller evangelister som 'Ber for syke til helbredelse'.

Og nå snakker vi jo om den tiden da nådegaver i Den Hellige Ånd var virksomme i de troendes rekker, ved apostlene, slik Paulus skrev i 1. Kor. 12-14.

Enda mer ubibelsk er det da å bedrive slik falsk 'Bønn for syke' i vår tid, for nå er for lengst disse mirakel-gavene opphørt og borte. Det stoppet med apostlenes bortgang – senest. Antakelig stoppet det allerede i år 60, da Israel (Sanhedrin i Roma) avviste Paulus' forkynnelse da han hadde en konfrontasjon, Apg. 28, 25-28. Israel ble regnet frafallen som nasjon for Gud fra og med denne hendelsen i år 60. Gud brøt helt med nasjonen, og i år 70 ble de helt ødelagt og spredt ved romerhærens overmakt. Jerusalem og tempelet ble brent.

Jeg tar med evangelisten Filipps virksomhet som et siste eksempel i dette med å 'Be for syke' – fra Apg. 8, 5-8:

«⁵ Filip kom da ned til en by i Samaria og forkynte Kristus for dem.

⁶ De ga alle akt på det som ble sagt av Filip, da de hørte og så de tegnene han gjorde.

⁷ For det var mange som hadde urene ånder, og de for ut av dem med høye skrik. Og mange vanføre og lamme ble helbredet.

⁸ Og det ble stor glede der i byen.»

Heller ikke Filip kan ses som en som 'Ba for syke'. I stedet gjorde han store tegn og under: Lamme mennesker ble helbredet, demon-besatte ble fridd ut og vanføre ble friske.

Når vi snakker om bønn, så finner vi dette ikke før Filip blir besøkt av Peter og Johannes som kommer ham til hjelp. De ville legge hendene på de nye troende slik at de kunne bli fylt med Den Hellige Ånd. Apg. 8, 14-17:

«Men da apostlene som var i Jerusalem, hørte at Samaria hadde tatt imot Guds ord, sendte de Peter og Johannes til dem.

¹⁵ De kom dit ned og ba for dem, at de måtte få Den Hellige Ånd.

¹⁶ For Ånden var ennå ikke falt på noen av dem, de var bare døpt til Herren Jesu navn.

¹⁷ Nå la de hendene på dem, og de fikk Den Hellige Ånd.»

Her ser vi at de ba for dem. Ikke til helbredelse, for det hadde allerede Filip utført der, men for at Gud skulle sende Den Hellige Ånd. Og Ånden ble da formidlet ved apostlenes håndspålegging.

Å BE MED FOLK TIL FRELSE

Ikke i noen av de fire evangelie-historiene finner vi at Jesus befalte sine apostler om å 'Be med folk til frelse'. Ikke i Paulus' skriv finner vi noe slikt. Derimot oppfordrer han i flere av brevene de troende om å be for andre troende. Han sågar ba sine medarbeidere om å be for ham selv, - ikke til frelse, men at Gud skulle åpne dører slik at evangeliet kunne slippe til ved hans forkynnelse, Kol. 4, 2-4:

«Vær vedholdende i bønner, så dere våker i den med takk til Gud.

³ Be også for oss, at Gud må åpne en dør for Ordet, så vi kan forkynne Kristi mysterium*. For det er for dets skyld jeg er i lenker.

⁴ Be om at jeg kan åpenbare det ved å tale som jeg bør.»

Intet av Paulus sin formaning og ønske om forbønn her har å gjøre med virksomheten vi ser i vår tid, der evangelister skal 'Be med folk til frelse'.

Du finner ikke noen slik virksomhet i Bibelen. Men hvordan kan det ha seg at kristne predikanter/evangelister/pastorer driver en praksis som ikke har rot i Bibelen, Guds Ord? Respekterer dem Bibelens ord i det hele tatt?

FRELSE ER GITT OSS VED TRO ALENE, OG IKKE BØNN

Bønn er noe vi begynner å praktisere fra den stund at vi er kommet TIL TROEN, for da blir det naturlig og rett å henvende seg til Gud slik.

Bibelen er full av formaningsord om dette.

Bønn er for troende, ikke for vantro.

Den vantro skal ta til troen når han hører, eventuelt leser ordet om nådefrelsen gitt i Jesus Kristus.

Troen går foran bønner i rang!

Troen er først, deretter tar vi til og vi ber til Gud og takker ham i Jesu Kristi navn.

Ef. 2, 8-9 er absolutt favoritt vers i denne sammenheng:

«For av nåde er dere frelst, ved tro. Og dette er ikke av dere selv, det er Guds gave.

⁹ Det er ikke av gjerninger, for at ikke noen skal rose seg.»

Klarere kan det ikke sies. Av nåde er vi frelst, VED TRO (Ikke ved bønn).

Når vi så er frelst idet vi har kommet til tro på Jesus, da er bønn i denne sammenheng irrelevant. Bussen har alt kjørt. Vi er *frelst allerede*, og ingen bønn om frelse trengs.

Frelsen er en gave som gis av Gud på grunn av at vi har trodd Jesus Kristus.

Evangelister som ubetenkt driver på med å 'Be med folk til frelse' de villeder de ferske troende med at man må be for å bli frelst. De skulle heller vektlegge at frelsen gis oss i samme øyeblikk vi har *troen i vårt sinn og hjerte*. Du er øyeblikkelig frelst i samme øyeblikk du tror Jesus bevisst.

Det kreves ingen ytre handling fra den nye troende – han er frelst UTEN GJERNINGER. Man kan ikke arbeide seg opp gunst hos Gud ved å gjøre masse godt. Vi gjør så mye godt vi kan, ETTER at vi har kommet til troen, for i troen er vi allerede frelst. Det er enkelt og ukomplisert egentlig.

Gracepano.com